

eller dødsfald ændres de til ejerlejligheder. De få lejligheder beboes i dag af ældre mennesker, der har boet her i mange år.

»Ud mod gaden bor de unge. Der er etværelseslejligheder i en hel opgang, jeg tror, der er 30,« siger Birgit Aidt.

De starter som studerende med sådan et lille køkken inde i skabet. Og til sidst får de enten børn og flytter væk, eller også får de ikke børn og flytter herover i blokken ud mod vandet,« siger Birgit Aidt.

Komplekset var bygget til folk med en vis indkomst, og i dag skal man stadig have en god indtægt, hvis man vil bo i Klintegaarden.

»Det er dyrt, og det bliver dyrere for hver etage, man kommer op. Det værste er nok vores fællesudgifter, der er på omkring 2.000 kr. om måneden. Pengene går bl.a. til pleje af området og til vores udmærkede portner. Facaden ud mod vandet skal renoveres og isoleres til næste år, og det koster bunker af penge. Facaden ud mod gaden blev renoveret for seks år siden og har allerede fået en præmie, fordi den er blevet ført tilbage til sit oprindelige udseende.«

I DAG ER en del af de oprindelige fælleslokaler blevet solgt fra til ejerlejligheder, og der bliver løbende bygget nyt omkring Klintegaarden. I 1938 var komplekset den eneste bygning på stedet, og placeringen på klinten ved Århus Bugt var grundigt gennemtænkt fra arkitektens side.

»I starten lå her kun Klintegaarden, så når man kom med færgen, var det det eneste hus, man kunne se. Hans Ove Christensen, der byggede det, var ingeniør og ikke arkitekt, og han havde en drøm om, at Klintegaarden skulle fremstå som en oceandamper, der dukker op af disen. Det kan jeg godt følge ham i, for huset har jo de her runde vinduer, der ligner køjer.

Der kommer tit arkitektstuderende forbi for at fotografere bygningen. Og vi beboere er glade for at tale med dem og fortælle om, hvordan det er at bo her,« fortæller Birgitte Aidt.

Selv om forestillingen om det servicemindede boligkompleks kun lever i historiebøgerne, og selv om »oceandamperen«, der blev bygget som et enligt fyrtårn, der viste vej til fremtiden, efterhånden er klemt inde af andre beboelseskomplekser, skiller Klintegaardens hvide facade sig stadig ud fra mængden.

boligen@berlingske.dk

De runde køjer understreger idéen om bygningen som en stor færges.

Alle tal og bogstaver på Klintegaardens facade er skrevet i en font, der er karakteristisk for mellemkrigstiden.

Klintegaarden blev tilpasset det moderne live i 30'erne. I dag er flere af lejlighederne lagt sammen, men der findes stadig en del helt små etværelseslejligheder.

Birgit Aidt er 78 år og har undervist i sprog og dramatik. Hun flyttede til Klintegaarden for 20 år siden. I 2007 rykkede hun ind i en af lejlighederne med udsigt til Århus Bugt. Den kostede dengang 2,4 mio. kr.

På grunden lå oprindeligt to villaer, som bygherren valgte at lade stå ved simpelthen at bygge rundt omkring dem. Tidligere blev de benyttet til selskabslokaler og pensionat, i dag er de solgt fra som ejerlejligheder.

Århus og funktionalismen

Indtil 1850 var Århus en lille by, men da industrialiseringen tog fart, voksede den eksplosivt i størrelse hen over århundredskiftet. I begyndelsen af 1930'erne nærmede befolkningstallet sig de 100.000, og Århus havde derfor brug for at få bygget en række af de offentlige institutioner, der passer til en by i den størrelse.

Byens vokseværk faldt sammen med funktionalismens indtog i Danmark, og den ny stilart blev taget i brug i sådan et omfang, at det har skabt en tydelig rød tråd i det arkitek-

toniske landskab i Århus. Rådhuset, universitetet, den offentlige badeanstalt, hospitalerne og en del af datidens nye boligkarréer er alle bygget i den funktionalistiske stil.

Arkitekten og bygherren bag Klintegaarden, Hans Ove Christensen, var egentlig ingeniør og havde siden 1915 haft en virksomhed, der specialiserede sig i jernbetonkonstruktioner, en byggeteknik, han havde undersøgt med stor interesse på sine rejser til Tyskland, Frankrig, Østrig og Belgien. Det var i løbet af turene rundt i Europa, at han blev

tilhænger af modernismens idealer. Da byggeriet af Klintegaarden gik i gang, holdt han sig strengt til modernisternes programerklæring og lod bygningen opføre med ydermure i 12 cm pladstøbt beton, der blev pudset på ydersiden.

Hvor flere af de funktionalistiske bygninger i Århus er eksempler på den danske udgave af modernismen, hvor man bruger mursten fremfor beton, er Klintegaarden et dansk eksempel på den hvide, internationale modernisme.